

בעזרת השם יתברך

ספר

אכילת בשר הלכה למעשה

חלק ז'

יצא לאור על ידי

"יועזר הכשרות דהתאחדות הקהילות"

בנשיאות הנאון הצדיק מהאלמין שליט"א

יצא לאור על ידי

הוצאת אמונה

שנת תש"מ פה ברוקלין נוא יארק

פרק א'

יסוד כללי

אנו חשים חובה גדולה ואחריות להזכיר שוב לכל יהודי שנפשו ונפשות בני ביתו יקרים וחשובים לו והוא אינו רוצה שהם חלילה יזרקו בין שתי העולמות, שלא יילך שולל אחרי תירוצים שונים כגון אלו:

1. כל החששות אצלנו לא קיימים, זה רק היה פעם (שתזכרו לא אכשיר דרא)
2. כבר תיקנו את הכל (או חלק מהם)
3. שוחטים חרדים כפי שיש היום, לא היה גם בעבר בבית באירופה, (ראה שאלות ותשובות).
4. הכל בהכשר של גדולי הרבנים, (ראה שאלות ותשובות).
5. איך יתכן שכל העיר יאכל נבילות וטריפות? (ראה שאלות ותשובות).

6. כיום חסר לבריאות הגוף, ולכן אי אפשר כל כך להחמיר, (אל תשכח שכאן לא מדובר באיזה חומרה רק בעיקר ההלכה שאי אפשר להתיר רק במקום סכנה). (ראה מדור שמע בני).

פרק ב'

שימו לב

שחיטת עופות בארה"ב

שוחט

א. כפי שידוע כיום הבעיה המרכזית של השחיטה היא בכמות הגדולה של השחיטה, שוחטים במשחטה אחת עשרות אלפי עופות בשבוע, ובמספר מקומות שוחטים מדי שבוע קרוב למאה אלף עופות ויותר, גם קיימת משחטה הקוראת לעצמה גלאט כשר היכן ששוחטים 300 עופות לשבוע בערך, השחיטה מבוססת כולה על כמות.

ה אכילת בשר הלכה למעשה

ב. הבעלי בתים של המשחטות הם אנשי מסחר, מטרתם היחידה הוא להפיק רווחים גדולים ככל האפשר, בעצם אין בכך עוול, כי הלא זה דרך המסחר, אך הבעיה היא שבכדי להרוויח את הכסף, הורסים את מערכת כשרות השחיטה.

ג. ישנם שוחטים שרואים בקושי ללא משקפיים, אך אינם יכולים לאפשר לעצמם לשחוט עם משקפיים, כי בגלל האבק הרב המצטבר במקום, הלכלוך, והדם השורר בעת השחיטה, המשקפיים מתלכלכות, הזמן הקצר העומד לרשותם אינו מאפשר להם לנקות את המשקפיים באמצע עבודת השחיטה (עיי דרכי תשובה סימן יא).

ד. מתחת לכל שוחט עובדים בערך 05 עובדים על העופות השחוטות, ברור שהשוחט אינו יכול לזוז ממקומו, אפילו אם צריך לנקביו, או שהוא חש שהוא זקוק לכמה דקות מנוחה, הוא אינו יכול לאפשר לעצמו את הלוקסוס הזה, כי הוא מעכב אז 05 איש מהעבודה.

ה. קורה לעתים מאוד קרובות שהשוחט מאבד את הרגשתו, ולכן אינו יכול לבדוק את הסכין, בגלל הכאבים בידיים הוא אינו יכול להרגיש, ובכל זאת הוא נאלץ להמשיך לעבוד ולהספיק את אותה כמות.

ישנם שוחטים שמתאמצים מעבר ליכולת הפיזית שלהם, הם נאלצים להספיק כמות גדולה של שחיטת עופות, כי אם לא יספיקו הם עלולים לאבד את מקור פרנסתם, מי שאינו מספיק כמות גדולה הוא בעיני הבעל הבית פועל עצל, הוא גם מתבייש מפני השוחטים האחרים המספיקים יותר, המכנים אותו בתואר "בטלן!"

ו. ישנם זמנים כשהשוחטים נאלצים לנסוע שעות ארוכות עד שהם מגיעים למשחטות בשעות הבוקר המוקדמות, ולא מאפשרים להם לנוח כלל, הם נאלצים להתחיל את העבודה כשהם סחוטים ועייפים מהדרך הארוכה, (וזאת ללא כל התחשבות, אפילו אם הוא מאבד את הרגשתו).

פרק ג'

מעשה השחיטה

א. במספר מקומות שוחט כל שוחט בין אלף לאלף חמש מאות עופות לשעה (בערך 71-52 עופות לדקה).

במקומות אחרים טובים יותר שוחטים שם בין שבע מאות לתשע מאות עופות לשעה כל שוחט (בערך 21-51 עופות לדקה) כן ישנם גם מקומות איטיים יותר ששוחטים שם בסביבות שש מאות לשעה.

ב. ברוב המקומות הסדר הוא כדלהלן:

ארגזי העופות נזרקים מהמשאיות על הרצפה, כשהזריקה הוא בגובה יותר מעשרה טפחים, שעל פי ההלכה קיימת שאלה וחשש של ריסוק אברים, שאז חייבים לבדוק כל עוף בנפרד, וזאת לא עושים גם בשחיטות האיטיות ביותר.

ג. הארגזים עם העופות נוסעים על גלגל נע לכיוון השוחט, גוי מוציא את העוף מהארגז ומוסר אותו לגוי השני האוחז את העוף בעת שהשוחט שוחט.

ישנם מקומות שבהן תולים את העוף על שרשרת שנעה לכיוון השוחט.

ד. לאחר השחיטה תופס את העוף גוי שלישי, והוא תולה זאת על שרשרת אוטומטית הנוסעת לכיון מכוונות מריטת הנוצות ועריפת הראש מהעוף.

ה. השרשרת נעה במהירות כפי שמכוונים אותה, בדרך כלל מכוונים אותו בהתאם למספר השוחטים העובדים במשחטה, המהירות בנויה שבכל שעה יגיעו לפחות אלף עופות לכל שוחט, כך שכשוחטים חמשה שוחטים, מריצים על השרשרת חמשת אלפי עופות בשעה.

פרק ד'

להלן מספר המכשולים שהם תוצאה מהמהירות הגבוהה של השחיטה

א. בכל יום מוצאים נוצות בוושט של העוף, הסיבה לכך היא, שמאחר והעופות מגיעים ממרחק רב, ואינם אוכלים בינתיים, ובשל הרעב הם אוכלים את הנוצות של העופות האחרים). אם מוצאים

לאחר השחיטה נוצות בתוך העוף עפ"י ההלכה העוף טריפה לכתחילה, כי היתה שהי באמצע מעשה השחיטה (דרכ"ת סימן כ"ג ס"ק מ"ו). השוחטים מחמת המהירות שלהם אינם שמים לב לנוצות, אם הוא היה שוחט באיטיות הוא היה מוצא למעלה ממאה עופות שהם טריפה בגלל הנוצות (שמ"ח סימן כ"ג סעיף ו', ואחרונים).

הוכח שבמשחטה ששוחטים שם קרוב לאלף עופות לשעה לכל שוחט מטריפים בס"ה (מכל השחיטה) 10 עופות בערך בגלל הנוצות או בגלל שאלות אחרות שהיו על אותן העופות (כפי שנציין להלן). מספר זה של טריפות אפשר למצוא במשחטה קטנה ביותר ששם שוחטים בערך בין 500 ל-600 עופות ליום שלם. עובדא זו זועקת לשמים!.

ב. קורה גם פעמים רבות שהעופות נושכים אחד את השני, והם מדממים בראש ובגרון, וכשה מתייבש הדם מתקרב וזה נקרא גרר יבש, ואסור להשתמש בעופות כאלו ללא בדיקה, (עיין

שמ"ח סימן כ"ג סעיף י"ג). ברור שבגלל המהירות הגדולה השוחט כלל אינו יכול להבחין בעוף בעיה כזו.

ג. קורה הרבה פעמים שהעוף מתורר בגרונו וכן במפרקתו והשוחט כלל אינו רואה זאת.

ד. הרבה פעמים כשהגוי מוסר את העוף לשוחט והעוף נותן לו דקירה בחרטומו הגוי נותן לעוף מכה חזקה בראשו, והעוף מת מהמכה והשוחט כלל לא שם לב ושוחט פגר, מבלי שהוא שם כלל לב שהוא שחט נבילה, כי הרבה פעמים ראשו של העוף עדיין חם.

ה. ישנן מאות עופות שהן מתפגרות בשל הקור העז ששורר בחדשי החורף, או בגלל החום הקשה הפוקד אותן באמצע הקיץ, וכן בגלל גשמים גדולים, ובגלל המהירות הגדולה קורה לעתים תכופות שהשוחט כלל לא שם לב שהוא בעצם שחט פגר או מסוכנת שעל פי ההלכה היא חייבת פירכוס (יו"ד סימן י"ז).

ו. כשהשוחט כבר עייף והוא עלול לעשות דרסה (הוא לוחץ עם הסכין על הסימנים שעל פי ההלכה העוף נבילה), אף אחד אינו יודע על כך אפילו לא השוחט וזאת בגלל המהירות.

ז. בשחיטות הגדולות נופלות על הסכין הרבה לכלוך, אבק או נוצות, הסכין גם מותז בדם, ובגלל המהירות הגדולה אין לו זמן לשטוף את הסכין, ועל פי הפוסקים קיים חשש רציני של חלדה (דעת קדושים סימן כ"ד ס"ק ט').

ח. השוחטים שוחטים את העופות עמוק מאוד בכדי שייצא הרבה דם ככל שאפשר, (זאת מבקש הבעל הבית), בכדי שהעופות לא יהפכו לאדומות, דבר הגורם שהסכין נוגע הרבה פעמים במפרקת.

ט. השוחטים משתמשים בסכינים מאוד חדים דבר שגורם שלא יוכלו כלל לבדוק את הסכין, ואפילו כשהוא בודק אין לזה כל ערך, (עייין דע"ק סימן י"ח ס"ק ו, מנחת הזבח כלל י" סימן ז', טעמי זבחים

סימן י"ח אות ה', בית דוד שם, ודרכ"ת (שם).

י. חלק מן השוחטים כלל אינם מקפידים בבדיקת הסימנים לאחר השחיטה, (ועיין יו"ד סימן כ"ה).

יא. ברוב המשחטות היכן שהשוחט שוחט בחורף מאוד קר, כלל לא שייך לשוחט תהיה הרגשה (עיין שמ"ח ודרכ"ת סימן ח"י, אהל יצחק סימן י"ג, בית דוד סימן ח"י).

יב. קורה לעתים קרובות שהגוי תולה על השרשרת עוף שעדיין חי (השוחט בגלל שהוא עסוק כל כך הוא כלל אינו שם לב מה שהגוי עשה) וכשהעוף עדיין חי הוא נכנס לתוך מכונת מריטת הנוצות, והראש נערף, ואז כלל לא ניתן להבחין ולהכיר את אותו עוף הנראה כמו אלו שנשחטו, הוא מתערבב עם כל יתר העופות והעוף נמכר ליהודים יראים וחרדים.

יג. אם שוחט בודק את הסכין ומוצא חס ושלום פגימה הוא חושש לגלות כי באותן כמה דקות מאז שהוא מצא את הפגימה

כבר תלו על השרשרת מאות עופות, ובגלל הפגימה שלו הכל הופך לספק נבילה, כי כל העופות של כל השוחטים נתלים על אותו שרשרת המובילה לחדר מריטת הנוצות, השוחט אין לו את האומץ להטריף כמה מאות עופות ולגרום להפסד גדול כל כך לבעל הבית, כי הבעל הבית יפטר אותו בשל דבר כזה, וכך הוא שותק ומאכיל את היהודים היראים והחרדים בנבילות וטריפות רח"ל.

יד. ישנן מקומות כשעושים שם טריפה בשל פגימה הם סומכים על ביטול, זורקים רק כמות קטנה של עופות שבאמת נטרפו, זהו היתר דחוק, ובודאי שאי אפשר לקרוא לעופות אלו "גלאט כשר"!!!

טו. ישנם שוחטים שבגלל המהירות הם שוחטים את העופות כשהם זורקים את עצמם מצד לצד - שאז יש לאותן העופות חשש דרסא.

טז. ישנן מקומות ששם לא ניתן בשום אופן להוריד את הנוצות ממקום השחיטה בגלל המהירות הגדולה - חשש שהי',

חלדה, פגימת הסכין), שמ"ח סימן כ"ד
 סעיף י"ב, מ"א סימן כ"ג ס"ק י"ט, מנח"י
 בלק"י ס"ק מ"ו ובביאורים ס"ק מ"ו,
 שו"מ, דרכ"ת).

יז. חלק מהשוחטים שוחטים בהובאה
 בלבד, כי הם ממהרים מאוד, הגם
 שבדיעבד מותר בהולכה או בהובאה לבד,
 אך זאת הוא רק בדיעבד אם קורה דבר
 כזה, אך בוודאי שאסור לשחוט כך
 בקביעות, כי אז זה אסור (דע"ת, דרכ"ת,
 מט"א סימן י"ח). גם גורם שזה נדפק
 לתוך המפרקת והסכין נפגם מהר.

חי. לשוחטים אין זמן כלל לבדוק את
 הסכין ביישוב הדעת. עפ"י ההלכה חייבים
 לבדוק את הסכין בתדירות גבוהה,
 וחייבים שתהיה להם הרגשה להבחין בכל
 פגימה (עיין שמ"ח סימן ח"י סעיף ז'). זה
 לא שייך כלל להיעשות בשחיטות
 הגדולות, ובגלל חוסר הרגשה קורים
 מכשולים גדולים רח"ל.

יט. ישנן שאלות רבות בענין בני מעיים,
 צומת הגידין, שבירת עצמות, וישנם מספר

קטן מאוד של משגיחים שיוכלו לבחון
שאלות אלו הקורים תמידין כסדרן,
העיניים מתעייפות כשהמשגיחים צריכים
לבדוק כל אחד כמות גדולה כל כך.

